UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica in passione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Visual Library

qui dñm mltū eſt deſiderabile. Tū q̄a nihil honorabili⁹. Nā ipſe eſt lux mundi ſm diuinitatem q̄ illuminat intus: et ſm humanitatē exteri⁹: tā miraclis q̄ p̄dicationibus: q̄ exēplis: q̄ꝝ primū eſt potētie: ſcōm ſapiētie: tertiū bonitatis ꝛ clemētie Tū etiā: qꝛ nihil ſecuri⁹. Vñ ſubdit: Sꝫ habebit lumē vite. Lumē inq̄ ſūme delectabile. Aug⁹. Tāta eſt iocūditas lucꝭ eterne: vt etiā ſi nō liceret in ea amplius manere q̄ vni⁹ diei mora: ꝓpter hoc innūerabiles anni hui⁹ vite pleni delicijs ꝛ circūfluentia bonoꝝ tpaliū: recte merito q̄ cōtemnerent̄. Lumē etiā impmiſcibile: quia vt dr̄ Aug⁹. in ſoliloquijs. Ibi lux ſine tenebris: lumē p̄terea prorſus indeficibile. Eſa. lx. Erit dñs tibi in lucē ſempiternam De hoc lumine dr̄ Pſ. In lumie tuo videbim⁹ lumē. ¶ Scd̄a eſt vitas illūinatiua: q̄ vicꝫ nos illūinat de ſecuritate, pmiſſionis ſue ſup̄dicte. Cū eñ phariſei caluniātes dicerēt: Tu de teipo teſtimoniū phibes: teſtimoniū tuū nō eſt verū. Rn̄t Jeſus di. Etſi ego teſti. phi. de me: teſti. meū verū eſt: qꝛ ſcio vnde veni: ꝛ q̄ vado. q̄ſi di. de hoc certus ſū. Pſ. De⁹ ſciaꝝ dominus eſt: vos aūt neſcitis vnde venio: aut q̄ vado. Et cām ſubdit di. Vos ſm carnē iudicatꝭ dū. ſ. dicitꝭ: Tu de teipo teſtim. phibes. Nō eñ venit fili⁹ dei in mūdū vt iudicet mundū: ſed vt ſaluet̄ mūd⁹. p ipm. Aug. dr̄: Nō iudico q̄nq̄/ nō iudicium negādo: ſed differēdo. Etſi ego iudico: iudiciū meū veꝝ eſt: qꝛ nō ſum ego ſolus: ſed ego et qui miſit me pater. oñdens vicꝫ q̄ nō ſol⁹ ipe eos ꝯdēnauerit. Et ex hoc oñdit teſtioniū ſuū eē veꝝ. i. ꝯueniēs ꝛ firmū di. In lege vr̄a ſcriptū ē: qꝛ duoꝝ hoim teſtimoniū veꝝ eſt: Ego ſū q̄ teſti. phibeo de meipo ꝛc̄. Dixerūt ḡ ei Vbi ē pr̄ tu⁹: Theoph. Nō ſcire volētes: ſꝫ tentātes q̄rebant. Ido dicit Jeſus: Neq̄ me ſcitis: neq̄ patrē meū ſcitꝭ ſi me ſciretꝭ ꝛc̄.

¶ Tertia eſt veritas ꝯfirmatiua. ſ. p̄cedētiū vitatū: qꝛ vicꝫ palāꝫ et in loco publico loquebat̄. Vñ dr̄ euāgeliū: Hec vba locutus eſt in gazophy. do. in tēplo: ꝛ nemo apphendit eū: qꝛ nōdū venerat hora ei⁹. Beda. In gazophylacio chr̄s loquit̄: q̄a q̄ſi gazophylaciū apire cepit/ q̄n diſcipulis ſuis celeſtia reſerauit. P̄dictas vitates ꝯſiderate: vt ex eaꝝ ꝯſideratōe feſtinetis pniam agere: et in ea pſeuerare/ q̄m nimis piculoſum eſt penitentiā in mortis articulo differre. ¶ Exemplū. Quidā ppetrator multoꝝ ſceleꝝ ꝛ de his nunq̄ ꝯfitens ſemp cogitabat q̄ ſufficient̄ ꝯfiteret̄ quādo moriturꝰ eſſet. Cunq̄ infirmaret̄ venit ad eū religioſus dicēs: vt doleret et ꝯfiteretur de pctīs. Cui infirm⁹: Juſtus dñs ꝛ iuſticias dilexit: Ecce dū ꝯfiteri potui: ꝯtēpſi: miſcōie diuine terminū imponēs: Nunc diabolus ex dei pmiſſione ſtat mihi ſupra pectus: ꝛ dū aliqd p ſalute cogito dicere: ſtrigit collū meū nō pmittēs me loqui: qꝛ peccaui in ſpm̄ſanctū. et hec loquēs expirauit dānatus. Ideo ſicut dr̄ Ecci. v. Ne tardes ꝯuerti ad dominū et ne differas de die in diē.

Tertius art. Audiſtꝭ ꝛc̄. Si remaneatis in via damnatiōis vobis erit imputandū. Et ſicut habet̄ de pe. diſt. j. c. Si agamus, ꝛ ca. ſeqnti. ſ. Quāobrē. Nouit deus mutare ſententiā: ſi tu noueris emendare delictū. Et ibi ponit̄ exemplū ꝺ Niniuitis: ꝛ de Ezechia rege. Vobis ergo imputandū erit ſi damnemini. Nā dicit lex. ff. de ꝯtrahenda empti. ꝛ vendi. l. Hec venditō. Quod p me ſtat/ mihi imputari debet. Si autē pereatis/ p vos ſtabit: cum chriſtus vobis dixerit: Ego ſum lux mundi: qui ſequitur me ꝛc̄. Audite. Siquis ambulans de nocte ſupra pontē periculoſum: voluntarie dorſū vertit aut oculos claudit: ꝛ ſic in fluuium cadit: Nōne ſibi imputandū eſt: Expone et applica Notando illud Joā. iij. Venit lux in mūdum ꝛ dilexerunt homines magis tenebras ꝛc̄.

¶ Dñica in paſſione.

Ecce aſcēdimus ꝛc̄. Chriſtus aſſiſtēs pon. fu. bo. pam. ꝛ pfec. tabernaculū nō manufactū. i. nō hui⁹ creatōnis: neq̄ p ſanguinē hircoꝝ aut vituloꝝ: ſed per proprium ſanguinem introiuit ſemel in ſancta: eterna redemptione inuen

ta. Heb.ix. Ibi tangit meritũ paſſionis
chrĩ quo aſcendere poſſumus hieroſoly/
mã. Et in illis verbis notanda eſt triplex
differentia inter legẽ veterẽ ⁊ nouã.

¶ Prima ẽ differẽtia põtificalis.

¶ Scđa localis.

¶ Tertia victimalis.

Pontificalis inq̃ʒ qm̃ pontifex ve.te. erat
tm̃ homo. pontifex aũt noui teſ. ⁊ homo
Heb.iiij. Habentes pontificẽ magnũ q̇
penetrauit celos ieſum filiũ dei. Localis
ſcʒ ex pte celi: qꝛ in ve.te. locꝰ ad quẽ intra
bat ſũmus põtifex erat tẽplũ aut taberna
culũ manufactũ ⁊ tranſitoꝛiũ. Locus ꝓo
in q̃ intrat chrĩs eſt tabernaculũ nõ manu
factũ. Heb.ix. Nõ enim in manufacta ſan
cta ieſus introiuit: ſʒ in ipm̃ celũ vt appa
reret vultui dei ꝓ nobis. Victimalis qm̃
victima ſiue ſacrificiũ veteris le. erat de
ſanguine hircoꝝ aut vituloꝝ nec valebat
niſi ad redemptionẽ ⁊ recõciliationẽ tem/
poꝛalẽ: ſed ſacrificiũ noue legꝫ eſt ſanguis
ieſu chꝛiſti: per quẽ hꝛ̃ redemptio eterna.
Heb.x. Una oblatiõe ꝯſũmauit ſctifica/
tos in ſempiternũ.

¶ Ecce. ⁊c̃.

Primus articulꝰ. Supra de pꝛ̃ma die
aſcẽſiõis. ſ. de ꝯſideratõe pñialis pur
gatiõis: ⁊ ſic de pꝛ̃mo genere graduũ qbꝰ
opoꝛtet aſcendere: nũc de ſcđa die. ſ. de cõ
ſideratiõe dñical' paſſionis ⁊ de ſcđo gñe
graduũ. Et qꝛ per paſſionẽ dñi repara/
tũ eſt genꝰ hũanũ. Iđ pꝛimo q̃rit̃. An cõ
gruũ fuerit genꝰ hũanũ reparari. Q̃ꝫ nõ.
Nõ decuit angelũ reparari. Cõtra. Que
a deo ſũt decẽtiſſime fiunt. Rñdet boñ. in
iij. diſ. xx. Abſq̃ʒ dubio ꝯgruũ fuit ⁊ decẽs
genus hũanũ reparari ⁊ ex pte dei ⁊ ex p/
te hois. Ex pte dei qꝛ decet dei potentiaʒ
ſapiẽtiã: ⁊ miſcđiam agnoſci. Nullatenꝰ
em̃ decet ſũmã virtutẽ ꝑmittere ſeruũ. ſcʒ
ab alio i ſempiternũ iniuſte detineri. Nec
decet ſũmã ſapiam ꝑmittere nobiliſſimã
creaturã vniuerſaliter ſuo fine fraudari.
Nec decet ſũmã benignitateʒ ꝓ peccato
vniꝰ hois totã poſteritatẽ ꝑmittere ſem/
piternalit̃ dãnari vt di. Anſel. li. Cur deꝰ
hõ. Ex parte vero hois eſt cõgruentia ſi
cõſideret̃ dignitas hois cõditi que tanta
erat vt ꝓpter ipſum condita ſint vniuerſa.
Etſi ꝯſideretur modus labendi quia vi
delꝫ tota natura hũana cecidit. Etſi con
ſideretur ſtatus lapſi in quo ſimul cũ mi
ſeria eſt penitẽtia: miſeria ꝓuocat ad mi/
ſericoꝛdiam: ⁊ penitentia placat diuinã iu
ſticiã. Cũ aũt dicitur. Non decuit angelũ
⁊c̃. Dicendũ ꝙ non eſt ſimile quia homo
penituit angelus obſtinatus fuit. Ange/
lus per ſeipſum cecidit: homo per ipſuʒ.
angelus particulariter: homo vniuerſali/
ter. Hoc boñ. ¶ Pro fundamento. Oĩa
dei opera conuenienter fiunt. Unde di.
Ariſto. in de celo. Deus nihil facit fruſ
tra. Q̃đ ſi verꝝ eſt de cunctis operibꝰ dei
ſpẽaliter tamẽ i operibꝰ humane repara
tionis. Uñ poſſumus deuote cõtemplã/
do recitare quod habet̃ in libello de con/
temptu mũdi. Uerus homo veruſq̃ʒ deꝰ
pius et miſeratoꝛ. Uerus ſaluatoꝛ noſtre
q̃ʒ ſalutis amatoꝛ. Uiuendiq̃ʒ volens no
bis oſtendere noꝛmã. Se dedit exẽplum
rectã per oĩa foꝛmã. Inſuper ⁊ multos vo
luit ſufferre laboꝛes: atq̃ʒ laboꝛe ſuo no/
ſtros auferre doloꝛes. Sed querit̃. An
cõgruũ ⁊c̃. Dic. rñ. vt. ſ. Ex qua conclu/
de ꝙ euidẽter oſtenſa eſt nobis diuina bo
nitas atq̃ʒ dei ſapientia in generis huma
ni reparatione. Sed hoc permaxime no
tandum eſt ꝙ huius reparationis nõ poſ
ſunt peccatoꝛes eſſe participes niſi veraʒ
penitentiam agant. Nam dicitur. Lu.xiij
Niſi penitentiã habueritis ſimul omnes
peribitis. Audite o peccatoꝛes ⁊c̃. O q̃
multi a penitentia impediunt̃. Aliquãdo
ꝓpter ſuperbiam: vt ſcribe ⁊ phariſei. Ali
qñ ꝓpter luxuriã que multos a vera ⁊ inte
gra ꝯfeſſiõe retrahit. Aliquãdo pꝛopter
auariciã que plurimos a reſtitutione ab/
latoꝛũ impedit. O miſeri peccatoꝛes vi/
dete ne quid vos a penitentia vera impe/
dire poſſit. Redite ad dñm qui vos rede
mit ⁊ celi poꝛtam aperuit. Qui in foꝛma
hũana factus põtifex nr̃ ſũmus pꝛo nobis
deo obtulit hoſtiã acceptiſſimã ⁊ in ꝓpꝛio
ſanguine introiuit ieſus ſm̃ oꝛdinẽ mel/
chiſedech pontifex factus in eternũ tem/
plum celeſte: vt nos ſecum ibidem intro/
ducat. Hebꝛe. vj. Pꝛecurſoꝛ pꝛo nobis in
troiuit ieſus ſm̃ oꝛdinem melchiſedech
pontifex factus in eternum. ¶ Figura. Le
uiti. xvj. Pꝛecipitur ꝙ pontifex ingreſſus
in ſancta ſanctoꝝ vitulũ pꝛo peccato offe

rat ⁊ arietem in holocauſtū: tunica linea
ſcʒ byſſina induatur: femoralibus lineis
verenda celet: accingatur zona linea. cyda
rim lineā imponat capiti. Et ſequitur Ap
poſitoqʒ thuribulo ītrabit in ſancta vt po
ſitis ſuper ignem aromatibus nebula eo-
rum ⁊ vapor operiat oraculū. id eſt propi
ciatoriū tolletqʒ de ſanguine vituli ⁊ aſp-
get digito ſepties ꝓpiciatoriū ad orientē
⁊ ſimiliter aſperget de ſanguine hirci pro
peccato populi imolati. Spiritualiter
hec omnia figurabant modū quo ingreſ-
ſus eſt chriſtus in celeſte templū pro no-
ſtra reconciliatione ⁊ peccatorū remiſſio-
ne. Talis autem ingreſſus ſūmi pontifi-
cis in ſancta ſanctoꝝ non fiebat regulari-
ter niſi tm̄modo in die expiatiōis per quā
intelligenda eſt dies dn̄ice paſſionis: per
vitulum ſignatur ipſe chriſtus: ꝓpt iugū
laboris quod ſubijt. Ipſe enim chriſtus
eſt qui offert ⁊ etiam quod offertur. Si-
militer etiam per arietem qui eſt dux oui
um ac etiam per hircū: propter ſimilitu-
dinem carnis peccati. Veſtimenta ⁊ or-
namēta ſignant nitorē puritatis in chrō
ac etiā hūilitatē. Vn̄ cydaris linea aucto
ritatem chriſti ſub humilitate deſignat:
per quam etiam figuratur corona ſpinea
ſub qua humiliatus eſt ieſus Fumus ſiue
vapor aromatic⁹ ex thuribulo procedēs
et operiens ꝓpiciatorium ſignat oratonē
ex feruentiſſima charitate chriſti proce-
dentem ad deum vt propicietur peccato
ribus. Sanguis quo aſpergebatur propi
ciatoriū ſignat chriſti ſanguinem quo aſp
ſum eſt corpus ſuum. quod vere propicia
toriū dici poteſt cū ſit quaſi ſedes deita-
tis queadmodū ⁊ propiciatoriū figurale
erat quaſi ſedes dei. Septies autē aſper
ſuʒ eſt chriſti corp⁹ ſanguine ſuo. ſ. in circū
ciſiōe: in ſudore: in flagellatiōe: in corona
tiōe: i manuū ꝯclauatōe: i pedū trāſfixiōe:
in lateris apertione. Facte ſūt huiuſmōi
aſperſiones cū digito ſūmi pontificis. id ē
chriſti: quia ex eius humilitate ⁊ ſapien-
tia ⁊ ad orientē quia valet ad hoc vt ori-
ret homo in celo. Sic ergo intrauit chri-
ſtus per ꝓpriū ſanguinē in templū celeſte
Et nos fiduciam habemus illuc intran-
di non aliter qʒ in ſanguine chriſti vt ha-
betur Hebre. x.

Secundus articul⁹. Super euange-
lium: quod ſcribitur. Ioan. viij. No
tanda ſunt duo ſigna reprobatiōis iudeo
rum ⁊ ſuoꝝ ſimiliū que ſunt omnino abij
cienda ſi volumus aſcēdere hieroſolymā
Primū eſt iniurioſa ꝯtradictio.
Scd̄m eſt fructuoſa lapidatio.
In hoc ſermone ꝯ ꝑmo dicendū vbi notā
dum ꝙ in euangelio iudei ꝯdicūt.
Primo ſue doctrine puritati.
Scd̄o ſue doctrine vtilitati.
Tertio ſue doctrine auctoritati.
Primo cōtradicunt ſue doctrine puritati
Prius ergo cōtēplemur ſue doctrine pu-
ritatē: quia vicʒ dicebat eis. Quis ex vo
bis arguet me de peccato: q̄ſi di. Non po
teſtis. Et exinde cōfutat eos dicens. Si
veritatē dico vobis q̄re non creditis mi-
hi. Et ſubdit cauſam hui⁹. Qui eſt ex dō
verba dei audit: ꝓpterea vos nō auditis
quia ex deo non eſtis. Grego. Terribile
valde quod dicitur. Qui ex deo eſt ver-
ba di au. ꝓpter. ⁊c. Si em̄ verba dei au-
dit qui ex deo eſt: ⁊ audire verba eius nō
pōt: quiſquis ex illo non eſt: interroget ſe
vnuſqſqʒ ſi verba dei in cordis aure perci
pit: ⁊ intelliget vnde ſit. Celeſtem patriā
deſiderare veritas: carnis deſideria cōtē-
nere: a mūdi gloria declinare: aliena non
appetere: propria largiri. Penſet ergo
vnuſquiſqʒ apud ſe ſi hec vox dei in cordis
eius aure conualuerit: ⁊ quia iam ex deo
ſit cognoſcit. Nam ſunt nōnulli qui prece
pta dei nec aure corporis ꝑcipere dignan
tur. Et ſunt nōnulli qui hec quidē corpo
ris aure ꝑcipiunt: ſed nullo mō ea mentis
deſiderio cōplectunt. Et ſunt nōnulli qui
libenter verba dei ꝑcipiunt: ita etiā vt nō
nunqʒ fletibus cōpungant: ſʒ poſt lachry-
marū temp⁹ ad iniquitatē redeūt. Hi ꝑ-
fecto verba dei nō audiunt q̄ hec opere ex
ercere cōtemnunt. Licet itaqʒ omnes ſint
filij dei per naturā: illi tamen ſunt filij dia
boli ꝑ viciū qui verba dei aure cordis nō
percipiunt. Grego. Vitam ergo veſtraʒ
fratres chariſſimi ante mentis oculos re
uocate: ⁊ alta cōſideratiōe ꝑtimeſcite hoc
quod ex ore veritas ſonat. Propterea vos
nō auditis: quia ex deo non eſtis. Bern̄.

Nõnullos em̃ ſic interdũ audientes inue
nies: acſi nec ad eos ptineant que dicunt;
non intrare cor ſuum: nõ diſcutere mores
ſuos: nõ cogitare: ne forte q̃d audiãt qd̃
dictũ ſit ꝓpter eos. Magis autem ſi forte
ſermo dei viuus ⁊ efficax manifeſte aduer/
ſus vicia illa ꝓceſſit q̃bus ipſi ſeſe ſentiunt
obligatos: diſſimulant ⁊ auertunt ocl'os
cordis ſui: aut qualiber adinuentõe palli/
ant facta ſua: ⁊ ſeducũt miſeri ſemetipos
In his ſalutis ſigna nõ video magis aũt
vereor ne forte propterea nõ audiant ver
bum dei q: non ſunt ipſi ex deo. Hec ber.
ſermo. de quadrageſima. Preueniſſe autẽ
doctrine chr̃i puritati cõtradicunt iudei
dicẽtes. Nõne bene dicimus nos quia ſa
maritanus es tu ⁊ demoniũ habes. Mo
dus eſt malorũ cũ reſpondere neſciunt ꝙ
ad cõuicia ſe cõuertũt. Uulgare erat apd̃
iudeos hoĩes eis odibiles vocare ſamari
tanos quia ſamaritani erant eis exoſi par
tim legẽ obſeruantes ⁊ partim violantes.
Uñ q: talem iudicabant chr̃m vocabãt
eũ ſamaritanũ. Dicebãt aũt eũ demoniũ
habere ꝓpter miracula que faciebat que
attribuebant poteſtati demonis: ⁊ quia
cogitatiões eorꝫ ⁊ ſecreta reuelabat quod
etiam demoni attribuebant: cui tamẽ oc/
culta cordiũ nõ ſunt nota: vl' etiã quia ali
quando quedã alta ⁊ ſubtilia loquebatur
que ipſi non intelligebant. Rñdit autem
dñs. Ego demoniũ non habeo: ſed hono
rifico patrem meũ. ⁊c. Uide dñi patien/
tiam. Poterat eis dicere: vos demonium
habetis: ſed tacuit. Greg. Attendite quõ
cõfũditur ſupbia noſtra: que ſi leuiter agi
tata fuerit atrociores iniurias reddit ꝙ̃
acceperit: facit mala que poteſt ⁊ minatur
que nõ poteſt. Dñs aũt q̃ iudeos ſepe docẽ
do vel corripiendo: durum reprehendere
conſueuit: tamẽ dura verba vel facta infe
rentibus hic nunq̃ vel alibi aſpere reſpõ/
dit Erudiens ſm̃ Chryſo. Que ad deum
ptinent vindicare: que vero ad nos deſpi
cere. Notanduz autẽ ꝙ dño duo ſunt illa/
ta vnum negauit. aliud cõſenſit tacendo.
Quia enim ſamaritanus interp̄tatur cu/
ſtos; ideo non negauit ſe ſamaritanũ eſſe:
negauit autem ſe demoniũ habere. Quod
probauit: quoniã diabolus honori dei re/
ſiſtit: quem chr̃s querit. Unde ait. Ego
demoniũ non habeo: ſed honorifico patrẽ
meũ. ⁊c. Item habens demoniũ ſe extol/
lit querendo gloriam ſuam. Ego autem
non ſic. Unde di. Ego non quero gloriaꝫ
meã: ſcꝫ inquãtuꝫ homo: eſt qui querat: ⁊
iudicet: ⁊ diſcernat a gloria veſtra huma/
na; ſcilicet pater meus qui me glorian/
tes remunerat: ⁊ omẽs qui nõ me glĩficãt
damnat. ¶ Scd̃o cõtradicunt doctrine
ſue vtilitati: quã ipſe proponit d. Amen
amen dico vobis. Si quis ſermonẽ meũ
ſeruauerit mor. nõ. vi. in eternũ. ſm̃ Gre.
Cum malorũ peruerſitas creſcit: nõ ſolũ
prauo frangi non debet: ſed augeri. Con/
tradicunt autẽ iudei di. Nunc cognouim⁹
quia demoniũ habes Abraam mortuus
eſt ⁊ prophete: ⁊ tu dicis. Si quis ſermo
nem meum ſeruauerit mortẽ nõ guſta. in
eternum. Nunquid tu maior es patre no
ſtro abraam qui mortuus eſt: ⁊ prophe/
te mortui ſunt: quẽ teipſum facis? Uidete
ſuam contradictionẽ: et audite humilem
eius reſponſionem. Si ego glorifico me/
ipſum: gloria mea nihil eſt. Gloria enim
mundi eſt quaſi fumus tranſiens ⁊ ven/
tus tumens ad nihilum rediens ⁊ ad in/
fernũ deducens. Eſt pater qui glorificat
me quem vos dicitis ⁊c. ¶ Tertio cõtra/
dicunt ſue doctrine auctoritati: quã pro
ponit dñs oſtẽdẽs ſe maiorẽ ꝙ̃ abraã. di.
Abraam pater veſter exultauit: ſcꝫ in ſpi/
ritu vt videret diẽ meum. i. tẽp⁹ aduent⁹
mei: vidit: ſcꝫ fide diẽm eternitatis ⁊ dieꝫ
tpalem ſiue natiuitatis mee ⁊ gauiſus eſt
Ineffabili nanq̃ gaudio exultare potuit
quando eũ de ſtirpe ſua naſciturũ ꝓuidit
per quẽ totus mundus ſaluaretur. Con/
tradicunt autẽ iudei dicentes. Quinqua
ginta annos nõdum habes ⁊ abraam vi/
diſti qui ante mille ãnos mortuus eſt; q̃ſi
di. Hoc eſt impoſſibile. Cauete ne ſitis ſi
miles iudeis: ꝯtradicẽtes aut verbo: aut
facto his que vobis pro veſtra ſalute de/
nunciant. Exẽplũ de vſurario qui ꝯtradi
cebat curato ſuo dicẽs. Je auroy du tẽps
aſſem. Uide in ſmone. ij. de cpi. Gal. vj.
Dum temp⁹ habem⁹ operemur bonũ ⁊c.
Tertius articulus Audiſtis ⁊c. Ca/
uete ne cõtradicatis dño. Nam ver/

ba ſua ſunt quaſi teſtimonium cui contra
dicere non licet. Nam vt dicitur. xiij. q.ij.
voluntas: ⁊ de celebꝛ.miſ. Cum marthe:
voluntas defuncti ſeruanda eſt ⁊ vltimū
teſtamētū hominis inuiolabile ꝑſeuerat
ar. C.de ſacroſanctis eccle l.j. vbi dicitur
Nihil eſt qđ mai⁹ debeatur hoibus ꝙ vt
ſupme volūtatis liber ſit ſtilus. Audite
ſi pater aliquid oꝛdinauerit in teſtamen-
to ſuo: nōne tenet filius implere: qđ ſi ꝯtē
pſerit nōne ingratiſſimus eſt. Expone et
applica quoniā omnia dñi verba ſunt te-
ſtamentū eius iđ in propoſito exponere
poſſumus illud Hiere. xj. Maledictus q̄
non audierit verba pacti huius.

Poſt meridiem

Ecce aſcen.

Si em̄ ſanguis hir. aut
vi. aut ci. vit. aſ. in.ſan. ad
e.car. ⁊c. vſq₃ in finem epiſtole Hebꝛe.ix.
Ibi oſtendit quoniā nō niſi in ſanguine
chꝛiſti habere poſſum⁹ fiduciā aſcenden
di hieroſolymā: vbi ſunt tria cōtemplan-
planda.

Primū eſt veritatis ſaluatoꝛis propo-
ſitio. Si em̄ ſanguis. ⁊c.

Scđm eſt ꝓpoſitiōis ꝯcluſio. Et iđ no
ui te.me.eſt.

Tertiū eſt cōcluſiōis intentio vt moꝛ-
te.interc.in re. De.j. Apocal.j. Dilexit
nos ⁊ lauit nos a peccatis noſtris in ſan
guine ſuo. De.ij. j. Tim.ij. Unus eſt dei
⁊ hominū mediatoꝛ hō chꝛ̄us ieſus. De
tertio. Heb.x. Habemus fiduciam in in-
troitu ſctōꝝ in ſanguine chꝛ̄i.

Ecce. ⁊c.

PRim⁹ articul⁹. An neceſſariū fue-
rit per chꝛiſti paſſionē genus hūa-
nū reparari. Q, nō. In deo non cadit ne-
ceſſitas. Contra. Jo.iij. Opoꝛtet exalta-
ri filiū hois Rñ. Tho.in ſum.par.iij. Nō
fuit neceſſariū ſimpliciter ⁊ abſolute neq₃
neceſſitate coactōis chr̄m pati qꝛ volūta-
rie paſſus eſt ſ₃ neceſſitate finis. Qđ q̄dē
pōt tripliciť itelligi. Primo ex ꝑte nr̄i. q̄ ꝑ
ei⁹ paſſionē liberati ſumus. Jo.iij. Opoꝛ
tet exaltari filiū hois vt omis q̄ credit in
eū n̄ pereat ⁊c. Scđo ex ꝑte chꝛ̄i q̄ ꝑ hūili
tatē paſſiōis meruit p̄miū exaltatōis Lu.
vl. Opoꝛtuit pati chꝛ̄m ⁊ ita itrare i glām
ſuā. Tertio ex parte ipſi⁹ dī cui⁹ diffinitio
circa paſſionē chꝛ̄i p̄nūciata ē in ſcriptura
Vñ Luc.xxij. Filius hominis ſm ꝙ dif
finitum eſt vadit. Hec Tho. Pro fun-
damento. Omnia q̄ a deo fiunt: ipo volēte
fiunt. Vñ de omnib₉ pōt dici in ꝑſona dei.
Sic volo/ſic iubeo.ſit ꝓ ratione voluntas
Scribit āt Seneca ad Lucil. In volente
nō eſt neceſſitas. Cum ḡ querit An neceſ
ſitas ⁊c̄. Dicēn̄.vt ſ. Ex qua conclude mi
rabilem dei pietatē ⁊ miſericoꝛdiā erga ge
nus humanū qđ per moꝛtē ſuam a moꝛte
liberare voluit Greg.lib.ij.moꝛal. Cū em̄
deus poſſet nobis etiam nō moꝛiendo ſuc
currere: voluit tñ hominib₉ moꝛiendo ſub
uenire: qꝛ vic₃ nos min⁹ amaſſet nec vim
ſue dilectionis nobis oſtenderet niſi h̄ qđ
a nobis tolleret ad tp̄s ipſe ſuſtineret. O
miſeri peccatoꝛes ⁊ ingrati ꝙ durum poꝛ-
tabitis iudicium: lubꝛici: auari: et hmōi q̄
beneficium paſſionis dñice contemnitis.
Foꝛte dicetis: quid faciemus nunc pecca
tis depoſitis: Lugete cū ecclia compatiē-
tes dño. Nunc enim eccleſia ſpecialiter ad
memoꝛiā reducit dñicam paſſionē₃. Qm̄
enim lazaro in precedenti feria.vj. ſuſcita-
to/ quidam de bethania abierunt ad pha
riſeos: narrātes eis miraculū iđ iudei ſab-
bato ſequenti collegerunt conſiliū aduer-
ſus ieſum ⁊ ex illa die cogitauerunt vt in-
terficerent eum. vt habeť Joā.xj. Aſt de-
inceps ieſus non palam ambulabat apud
eos: qꝛ nondū venerat hoꝛa eius. Iđo in
veſpera ſabbati quaſi poſt hoꝛā cuiuſdam
conſilij/publicum luctūm incipit eccľa/ ſuo
compatiens dño vt capiti mēbꝛa: ⁊ extunc
recitat Vexillu₃ regis myſterium crucis:
acetum. fel/arundinem/clauos/et lanceā/
illuſiones quoq₃ inimicoꝝ. Nunc ergo di-
cere debet quilibet catholicus. Faſcicul⁹
myrrhe dilectus meus mihi inter vbera
mea cōmoꝛabitur. Faſciculus myrrhe eſt
ipſa dñica paſſio. myrrha enim eſt amara.
Duo vbera ſunt intellectus intelligēs do
minice paſſionis amaritudinē: ⁊ voluntas
compatiens Hebꝛ̄.xij. Recogitate eum q̄
talem aduerſus ſemetipm ſuſtinuit con-
tradictionem. O q̄t contradictiones a iu
deis ſuſtinuit chꝛ̄s ⁊ tandē moꝛtē amarāꝑ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN